

РЕШЕНИЕ

№ 7767

гр. София, 19.12.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.09.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Гургана Дончева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5022** по описа за **2017** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл.32, ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС).

Образувано е по жалба на Инициативен комитет „За з М.“ с председател Д. П. И., срещу решение № 151/06.04.2017 г. на Столичен общински съвет (СОС) с което е отказано провеждането на местен референдум на район „М.“, с рег. индекс СОА16-НЦ62-1121/12.12.2016 г. с въпроси:

1. Подкрепяте ли да се приемат изменения на Общия устройствен план и Подробните устройствени планове на М. 1, М. 1А М. 2, М. 3 и М. 4, които не позволяват застрояването на съществуващи зелени площи, междублокови пространства, терени с разположени съоръжения за игра на деца, паркинги и погранични паркови територии?

2. Подкрепяте ли да се обяви мораториум върху издаването на разрешения за строеж и започващо строителство в район „М.“ на Столична община, област С. –град, до промяна на Общия устройствен план и Подробните устройствени планове на М. 1, М. 1А, М. 2, М. 3 и М. 4, поради незаконосъобразност на поставените въпроси.

Изложени са съображения за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Твърденията са, че неправилно е било прието от СОС, че не са налице необходимият

брой подписи за инициране на местен референдум по чл. 27, ал. 2 от ЗПУГДВМС. Счита, че процедурата по установяване и поправяне на представената подписка не била спазена. Подкрепа за референдума била дадена от 10 %, а не както е било отбелязано в протокола за проверка на посписката от ГД „ГРАО“. Счита още, че са налице предпоставките, предвидени в закона за изменение на одобрените подробни устройствени планове за р-н „М.“, СО. Моли да се обяви оспорения акт за нищожен, алтернативно да се отмени като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Р. К., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – Столичен общински съвет, се представлява от адв. Г., който аргументира неоснователност на жалбата.

В хода на съдебното производство, с влязло в сила определение на съда бе прекратено същото по отношение на заинтересуваната страна Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

В деловодството на СО е постъпило с рег. индекс СОА16-НЦ62-1121/12.12.2016 г. предложение от Инициативен комитет „За зелен „М.“ за провеждане на местен референдум на територията на район „М.“.

Внесенят доклад с предложение да се проведе местен референдум е разпределен за разглеждане в постоянните комисии „Устройство на територията, архитектура, достъпна околна среда и жилищна политика“, „Финанси и бюджет“, „Опазване на околната среда, земеделие и гори“, „Икономика и собственост“, „Транспорт и туризъм“, с водеща комисия „Местно самоуправление и нормативна уредба“ при СО.

Преписката с подписите е изпратена за извършване на незабавна проверка в ГРАО, на осн. чл. 29, ал. 2 от ЗПУГДВМС, но е констатирана нередовност при представяне на подписката, а именно: не била представена в структуриран електронен вид. С писмо, изх. № 07-00-100/15.12.2016 г. ГД ГРАО е върнало преписката на председателя на СОС за отстраняване на нередовностите. С молба, вх. № СОА1НЦ61-1121/18/12.01.2018 г. вносителите са депозирали подписката в структуриран електронен вид. С писмо, изх. № СОА16-НЦ62-1121/19/19.01.2017 г. председателят на СОС е изпратил подписката за извършване на незабавна проверка, на основание чл. 29, ал. 2 от ЗПУГДВМС в ГД „ГРАО“ при МРРБ, резултатите от която са представени с писмо, вх. № СОА16-НЦ62-1121/22/21.02.2017 г.

Постъпили са становища, на осн.чл. 30, ал. 2 от ЗПУГДВМС, а именно: от постоянните комисии на СОС - ПК по устройство на територията, архитектура, достъпна среда и жилищна политика, ПК по опазване на околната среда, земеделие и гори, ПК по комисия по финанси и бюджет, ПК по икономика и собственост и ПК по транспорт и туризъм, както и становище вх. № СОА16-НЦ62-1121 /32/27.03.2017 г. от проф. д-р Кино Л., писмо вх. №СОА17-НЦ62-1121/35/28.03.2017 г. от Д. Б. - зам.-кмет на Столична община, становище, вх. № СОА17-ДИ05-1127/27.03.2017 г. от К. на архитектите в Б., СОА17-НЦ62-365/24.03.2017 г. от Национална асоциация на строителните предприемачи, СОА16-НЦ62-1121/36/28.03.2017 г. от арх. Г.Б. - председател на С., СОА17-НЦ62-367/27.03.2017 г. от Г. П. - секретар на Национална

асоциация на строителните предприемачи, СОА17-НЦ62-380/29.03.2017 г. от Инициативен комитет за защита на законността и собствеността на развитието на малкия и среден бизнес, СОА17- НЦ62-381/29.03.2017г. от Инициативен комитет Г., СОА17-НЦ62- 1121/37/29.03.2017 г. от Й. Ф.- кмет на СО.

След проведените обсъждания и на основание чл. 76, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет, е приет следният доклад на водеща комисия:

Броя на валидни за целите на референдума подписи са 8822, т.е. по-малко от 10% от гражданите с постоянен адрес в района и с избирателни права, поради което общинският съвет е длъжен да обсъди предложението, като в рамките на неговите предложения е да откаже провеждането на референдум, да приеме или да не приеме предложението на инициативния комитет.

По поставените въпроси с искането за насрочване на местен референдум е прието, че същите са незаконосъобразно поставени и не са от компетентността на органите на местно самоуправление, понеже въпросите, които са поставени са уредени в закона, тъй като в ЗУТ се съдържа правната регламентация на реда и условията за създаване, обявяване и одобряване на устройствени схеми и планове.

Доклад вх. № СОА16-НЦ62-1121/38/29.03.2016 г. на водещата Постоянна комисия по местно самоуправление и нормативна уредба с предложението за отказ за провеждане на местен референдум е разгледан на заседание на СОС, проведено на 06.04.2017 г., като по протокол № 30 от същата дата по т. 17 от дневния ред е взето решение да бъде прието предложението по доклада за отказ за провеждане на местен референдум.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство решение № 151 от 06.04.2017 г. на СОС, с което е приет доклада с предложение – проект за решение за отказ за провеждане на местен референдум.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е назначена и изслушана комплексна съдебно – техническа и съдебно – икономическа експертиза, заключението по която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. Д. С., специалист „Компютърни системи и технологии“ и Б. Р., експерт „ССчФИкЕ“ точния брой на лицата с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на р-н „М.“ към 02.12.2016 г. е 94 176 човека, установени от компетентния държавен орган чрез автоматично извличане на данни от регистъра. При анализ на данните от проверката, отразени в протокол от 17.02.2018 г. на ГР ГРАО при МРРБ се установява, че общият брой на участвалите в референдума, организиран от ИК „За зелен М.“ лица възлиза на 13425 човека, общият брой на коректни записи е 8822 човека, относителният дял на коректни записи, изчислен от експертизата като съотношение между броя лица с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на р-н М., СО към 12.12.2016 г. е 94176 човека и възлиза на 9,37%. Точният брой на установените коректни записи в преписката, събрана в подкрепа на референдума е 8262 лица. Общият брой на некоректните записи е 5163.

По делото е постъпила информация от ГР „ГРАО“ при МРРБ, обективизирана в писмо с изх. № 03.04.19/02.04.2018 г., съгласно която на национално ниво е наличен приложен софтуер, който по същество представлява генератор на изходи. Чрез него могат да се заявяват и генерират различни списъци и справки, въз основа на данните за лицата, които се поддържат в електронния личен регистрационен картон. В съответствие със ЗГР, данните в НБД „Население“ се актуализират (променят) ежедневно въз основа на документи (информация) в електронен вид, постъпили от общинските администрации.

Предвид това софтуерът на регистъра на населението позволява на национално ниво да се генерират определени изходи (справки и списъци), които винаги са базирани върху актуалните данни за лицата (към датата на извличане на данните).

Чрез Регионална/локална база данни „Население“ е възможно извършване на справка за броя на пълнолетните български граждани, които имат постоянен и/или настоящ адрес в съответната община към момента на справка. Справка за броя на пълнолетните български граждани, които са имали настоящ адрес през последните 6 месеца в определено населено място, не се изисква по ЗПУГДВМС при извършване на проверка на подписка за произвеждане на местен референдум и ГД ГРАО не извършва такива справки (на всяко ниво). По повод зачестилите инициативи за произвеждане на местни референдуми и с оглед задължението, произтичащо от разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от ЗПУГДВМС, ГД ГРАО да извършва проверки на подписки, към настоящия момент е създадена техническа възможност за извличане броя на лицата с избирателни права към момента на вписване на предложението в регистъра, съгласно чл. 27, ал. 1, т. 3 от ЗПУГДВМС.

В тази връзка, проверката на подписката на район „М.“ е извършена с техническите средства на ГД ГРАО, предназначени за проверка на подписки, както и приложния софтуер на НБД „Население“, създаден за поддържане и експлоатация на НБД „Население“. Същият е собственост на МРРБ и се поддържа от служителите на отдел „Електронна обработка на информацията“ при ГД ГРАО, които имат утвърдени в длъжностните характеристики задължения по отношение на системното програмно осигуряване на национално ниво на система ЕСГРАОН.

Данните, необходими за извършване на проверката, се извличат по автоматизиран път чрез използване на приложните програмни средства за поддържане на регистъра на населението - НБД „Население“.

Подписката за произвеждане на местен референдум на територията на район „М.“, Столична община е получена в МРРБ, ГД ГРАО на 14.12.2016г. (писмо вх. № 07-00-100/14.12.2016г. в МРРБ). На същата дата, преди актуализацията на регистъра на населението - Национална база данни „Население“ (НБД) е извлечен броя на живите български граждани, навършили 18 години, които не са поставени под запрещение и имат постоянен адрес на територията на район „М.“, Столична община. Извършен е преглед на актуализационните файлове от 13.12.2016г. на данните, които се отразяват върху извадката от 14.12.2016г., заличени са и лицата, изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“, като по този начин са получени данните към 12.12.2016г., (датата на вписване в регистъра) отразени в т. 4 от Протокол от 17.02.2017г. за извършената проверка на подписката. При извършване на проверката чрез автоматизирано извличане на данни от регистъра на населението е установен броят на данните по точки 3.2 (броя на лицата без постоянен адрес в район „М.“) и 3.5 (общ брой лица без избирателни права) от протокол от 17.02.2018г., относим към 12.12.2016г. - датата на вписване на предложението в регистъра

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но разгледана по същество е неоснователна по изложените по – долу съображения:

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен

орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 31 ал. 2 от ЗПУГДВМС, при спазване на установената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила. Настоящият състав на съда намира, че оспореното решение е издадено и при правилно приложение на материално – правните норми, по съображенията изложени по – нататък:

Решението е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 30 и 31 от ЗПУГДВМС общинският съвет е компетентният орган да приеме решение за произвеждане на местен референдум или да отхвърли предложението за произвеждане на местен референдум. Това е изрично правомощие на общинския съвет и съгласно общият закон – чл.21, ал.1, т.20 от ЗМСМА - приема решения за произвеждане на референдуми по въпроси от своята компетентност. Решението е взето с необходимото мнозинство, предвидено в закона като, съгласно чл .27, ал. 4 от ЗМСМА решенията на общинския съвет по чл. 21, ал. 1, т. 20 се вземат с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците. В случая решението е взето с гласовете на 39 общински съветници, при гласували 52 от общинските съветници в СОС, които общо са 61, съгласно протокол № 30/06.04.2017 г. л. 74 – 122 от делото. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗМСМА заседанието на общинския съвет, на което е взето решението, е законно, понеже присъстват повече от половината от общия брой на съветниците – 52 от 61.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗПУГДВМС, местен референдум се произвежда в община, район или кметство за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството, като съгласно ал. 2 на посочената разпоредба чрез местен референдум не могат да се решават въпроси: 1. на общинския бюджет; 2. относно размера на местните данъци и такси; 3. на правилата на вътрешната организация и дейност на общинския съвет.

Спазени са процесуалните правила, разписани в чл. 28 – 32 от ЗПУГДВМС, доколкото инициативата за произвеждане на местен референдум е чрез подписка от инициативен комитет на граждани с избирателни права. Подписката е внесена в СОС от инициативния комитет, вписана е в публичния регистър по чл. 27, ал. 5 (л. 181-185). Действително, подписката първоначално не е представена и в структуриран електронен вид, но същото не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото е дадена възможност за отстраняване на този пропуск. Извършена е незабавно служебна проверка от ГД „ГРАО“ при МРРБ, за което е изготвен съответния протокол от 17.02.2018 г. (приложение 1 от делото). Изпълнени са условията на чл. 30 от ЗПУГДВМС доколкото искането за референдум е представено на общинските съветници, определени са постоянни комисии, вкл. водеща такава, като всички са депозирали отрицателни становища, подробно описани по-горе. Изготвен е проект за решение от водещата комисия, който е бил обсъден, видно от протокол № 30 и приложения по делото препис на стенографски запис. От последните се установява, че са правени опити за редакция на поставените въпроси, обаче всичките редакции били отхвърлени.

Оспореният акт е мотивиран. Според действащата нормативна уредба относно задължението за мотивиране на административните актове, както и приетото в съдебната практика, законът не прави разлика дали издателят на акта е едноличен или колективен административен орган, както и дали при постановяване на акта органът действа в условията на обвързана компетентност или при оперативна самостоятелност. В съответствие с това, в разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от ЗПУГДВМС

законодателят е предвидил, че Общинският съвет може с мотивирано решение да не приеме предложението за произвеждане на референдум. Условието за излагане на мотиви представлява една от гаранциите за законосъобразност на административния акт, които законът е установил, като с излагането им се довеждат до знанието на адресатите съображенията, по които административният орган е издал или е отказал да издаде искания административен акт, което има пряко отношение към реализиране и организиране защитата на страните срещу такива актове. Едновременно с това наличието на мотиви улеснява контрола върху законосъобразността на акта, упражняван при обжалването му пред съда.

Правилно е приложен и материалният закон. Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗПУГДВМС „Местен референдум се произвежда в община, район или кметство за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството”. Въпросът за допускането на ново строителство в жилищните комплекси, изработването на подробните устройствени планове за това, както и налагането на забрани за строителство са уредени в специален закон, а именно Закона за устройство на територията.

Поставените въпроси са както следва:

Подкрепяте ли да се приемат изменения на Общият устройствен план на СО и подробните устройствени планове на М. 1, М. 1А, М. 2, М. 3 и М. 4, които не позволяват застрояването на съществуващи зелени площи, междублокови пространства, терени с разположени съоръжения за игра на деца, паркинги и погранични паркови територии?

Подкрепяте ли да се обяви мораториум върху издаването на разрешения за строеж и започващо строителство в район „М.“ на Столична община, област С. –град, до промяна на Общия устройствен план и Подробните устройствени планове на М. 1, М. 1А, М. 2, М. 3 и М. 4.

Редът и условията за създаване, приемане и изменение на общите и подробни устройствени планове е установен в глава седма от Закона за устройство на територията. Разпоредбата на чл. 134 от ЗУТ указва изчерпателно случаите, в които се могат да се изменят общи и подробните устройствени планове. Разпоредбите на чл. 131 и 135 от ЗУТ определят активно легитимирани да искат измененията в ОУП и ПУП лица, компетентните органи и сроковете за произнасяне от последните. От изложеното следва, че първият въпрос, съдържащ се в предложението за референдум, касае евентуалното вземане на решение, с което се подкрепя измененията в ОУП и ПУП, без да се държи сметка за наличието или липса на предпоставките, които ЗУТ с императивни разпоредби е предвидил. Подобно решение би било в противоречие с действащата нормативна уредба, доколкото се предвижда приемането на изменения на ОУП и ПУП, без наличие на законово основание за това - единствено и само по силата на решението, взето на местния референдум. Такова решение на общинския съвет би било незаконосъобразно, поради противоречие с чл. 134, ал.1 и 2 от ЗУТ, предвид липсата на която и да било от предпоставките за изменения на ОУП и ПУП, уредени в закона.

На следващо място, първият въпрос, формулиран в предложението за референдума - противоречие с чл. 15, ал. 1, изр. второ от ЗУТ, съгласно който урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране, освен в предвидените в закона случаи. Доколкото решението, взето на местен референдум, не представлява предвидено в ЗУТ основание и по-важното - не се обуславя от действителното възникване на такова основание, определено в закона, то приемането на решение по първия въпрос без законово основание би представлявало незаконосъобразен акт на общинския съвет. В предложението на инициативния комитет не се съдържа обосновка, касаеща допустимостта и законосъобразността на последващото урегулиране на вече урегулирани поземлени имоти, нито обективно са налице такива предпоставки - чл. 15, ал. 1 от ЗУТ се отнася към изрично предвидени в специалния закон случаи, какъвто настоящият не е.

Решение за провеждане на референдум по формулираните два въпроса от И. комитет е незаконосъобразно и на друго, самостоятелно основание - противоречие с чл. 21, ал. 2, т. 11 от ЗМСМА. Съгласно посочената норма общинският съвет приема решения за създаване и одобряване на устройствени планове и техни изменения за територията на общината или за части от нея при условията и по реда на Закона за устройство на територията. След като не са налице основания за изменения на ОУП и ПУП, съгласно специалния закон, към който препраща ЗМСМА, то евентуално решение в подкрепа на провеждането на референдума би било в пряко противоречие с чл. 21, ал.2, т.11 от ЗМСМА и постановено от некомпетентен орган

Вторият въпрос представлява питане към гражданите дали подкрепят обявяването на мораториум върху издаването на разрешения за строеж и започващо строителство в район „М.“ на Столична община до промяната на ОУП и ПУП.

Така зададеният въпрос не ограничава изобщо времевата рамка на мораториума - изразът “до промяна на Общия устройствен план и подробните устройствени планове на М. 1, М. 1А, М. 2, М. 3 и младост 4” е напълно неопределяем, тъй като ЗУТ не предвижда сроковете, в които изменението на плановете може да приключи, още повече че е налице възможност за съдебен контрол. Преди всичко, не е изяснено каква промяна трябва да е налице, за да се преустанови действието на евентуалния „мораториум“. При така формулиран въпрос, всяко едно изменение на ОУП и ПУП за посочените части от района би било основание за отпадане на мораториума, което от своя страна обезсмисля налагането му.

По същество, предложеният втори въпрос също е незаконосъобразен, поради противоречие със ЗУТ на обуславящия го първи въпрос. Доколкото вторият въпрос предвижда налагане на строителна забрана до събдяване на условието по незаконосъобразния първи въпрос (неконкретизираното по вид и съдържание изменение на ОУП и ПУП), то няма как да се възприеме за законосъобразно спирането на строителството, защото забраната за строителство, предложена с

втория въпрос, ще следва да се прилага без срок поради невъзможността да се реализира условието за отпадането ѝ. Законът за устройството на територията не предвижда срокове, в които следва да приключи една процедура по изменение на ОУП или ПУП, което означава, че не е ясен срокът, до който може да важи забраната за строителство. Забрана, която не е регламентирана с времева рамка, би противоречала на принципите за съразмерност, а именно че с административен акт не могат да се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава акта. В този случай би се стигнало до нарушение на правото на собственост на гражданите, което е защитено от Конституцията на Р.Б. право, съгласно, чл. 7, ал. 1 и 3, според които правото на собственост и на наследяване се гарантира и защитава от закона, а частната собственост е неприкосновена, както и от чл. 1 от Протокол 1 към Европейската конвенция за защита на правата и основните свободи на гражданите. Нереализирането безсрочно на права на строеж от частни лица, а и от публични субекти във всички случаи би засегнало в по-голяма степен от необходимото за защита на обществения интерес, на техните права, в нарушение на принципа за съразмерност на държавната намеса.

На следващо място, налице е незаконосъобразност на така поставения втори въпрос, понеже при приемането му чрез местен референдум би се стигнало до нарушение на чл. 198 от ЗУТ, който предвижда максимален срок на наложената от кмета на общината забрана за строителство от 2 години, който може да бъде продължен с още една година чрез повторна забрана, наложена със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Доколкото обаче при отказ на СОС да проведе референдум по първия въпрос и евентуално приемане на решение за одобрение на втория въпрос ще се стигне до безсрочно спиране на строителството, ще се наруши чл. 198 от ЗУТ, предвиждащ максимален срок на забраната за строителство от 3 години.

В глава осма, раздел трети от ЗУТ с императивни правни норми са определени компетентните да издадат разрешение за строеж органи, условията за издаването му, реда за обжалване и изискване към отказа за издаване на разрешение за строеж. В чл. 149 е предвидено, че отказът за издаване на разрешение за строеж се прави „само по законосъобразност, като се посочват конкретни мотиви за това“. Под мотиви се има предвид правни аргументи и фактически твърдения, касаещи незаконосъобразността на искането за издаване на разрешение за строеж. Следователно, касае се за пороци на същото или обективна невъзможност за удовлетворяване на искането, поради ограничения в законодателството.

Наред с въпросите за реда и сроковете за обжалване на разрешенията за строеж, кръга на имащите право на жалба лица, законът детайлно урежда в чл. 156 и специални правомощия за отмяната на разрешенията за строеж по законосъобразност от органите на Дирекцията за национален строителен контрол - при наличието на определени нарушения, включително и такива, водещи до незаконосъобразност на издадените строителни книжа. Заповедите

за отмяна на разрешенията за строеж също подлежат на обжалване по съдебен ред, като законът никъде не предвижда възможност за спиране на издаването на разрешения за строеж на основание решение на общинския съвет или на решение, взето чрез местен референдум. Такива възможности не съдържат нито ЗМСМА, нито ЗПУГДВМС, нито друг акт от българското законодателство. Напротив, чл. 156, ал. 5 от ЗУТ предвижда, че влезлите в сила разрешения за строеж не подлежат на отмяна.

Въпросите за изменение на ОУП и ПУП, както и налагането на строителни забрани, не е въпрос, който законът е предоставил в компетентност за решаване на органите на местно самоуправление пряко, а напротив същите са разрешени със закон, а именно с нормите на ЗУТ, който от своя страна определя Министерски съвет като компетентен орган да приеме изменение на ОУП на СО, а СОС, като компетентен да одобри изменение на ПУП в този обхват, но при условията и при спазване на процедурата по ЗУТ, а не чрез референдум, тъй като решението на референдума не може да има пряко действие. Съгласно чл. 26, ал. 4 от ЗПУГДВМС „Решението, прието с местен референдум, не подлежи на последващо одобрение от общинския съвет“, какъвто не е настоящия случай. За приемането на изменение на ОУП на СО и одобряване на изменение на ПУП следва да се премине през процедура, предвидена в ЗУТ и само при доказани основания за това по чл. 134, ал. 1 от ЗУТ, по отношение изменението на ОУП и по чл. 134, ал. 1, във връзка с ал. 2 от ЗУТ по отношение изменението на ПУП. В тази връзка след като не е налице една от предпоставките за провеждането на местен референдум, съобразно чл. 26 ал. 1 от ЗПУГДВМС, то законосъобразно с оспореното решение общинският съвет е приел доклада с предложението за отказване на провеждане на местен референдум.

По направеното възражение за липса на необходимия брой подписи съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 27, ал. 1, т. 3 от ЗПУГДВМС, местен референдум се произвежда по предложение на инициативен комитет с подписите на не по-малко от една двадесета от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на съответната община, район или кметство към момента на вписване на предложението в регистъра.

Съгласно чл. 31, ал. 2 от ЗПУГДВМС, Общинският съвет може с мотивирано решение да не приеме предложението за произвеждане на референдум, с изключение на случаите 27, ал. 2, при условие, че са налице изискванията на чл. 26, ал. 2 от с.з.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от ПУГДВМС, Общинският съвет приема решение за произвеждане на местен референдум, когато това е поискано от инициативен комитет с подписка, съдържаща подписите на не по-малко от една десета от гражданите с избирателни права в съответната община, район или кметство и не противоречи на ограничението 26, ал. 2.

Съгласно протокол от 17.02.2017 г. за извършена проверка на подписка с

предложението за местен референдум, съставен от Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, приложената към предложението на Инициативен комитет „За зелен „М.“ в подписка не отговаря на законовите изисквания за задължително провеждане на местен референдум. При общ брой лица с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на район „М.“ на Столична община от 94 176, установените от компетентния държавен орган ГД ГРАО брой валидни за целите на референдума подписи са 8822, тоест, по-малко от 10% от гражданите с постоянен адрес в района и избирателни права. Направен е извода, че са налице условията по чл. 27, ал.1, т. 3 от ЗПУГДВМС - предложението за провеждане на референдум е направено от инициативен комитет с подписите на не по-малко от една двадесета от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на района. Последното е потвърдено от приетата по делото комплексна съдебна експертиза, съгласно която броят лица с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на р-н М., СО към 12.12.2016 г. е в размер на 94 176 човека, общият брой на участвалите в референдума, организиран от ИК „За зелен М.“ възлиза на 13425 човека, общият брой на коректни записи е 8822 човека, относителният дял на коректни записи, изчислен от експертизата като съотношение между общия брой на лицата с избирателни права с постоянен адрес на територията на района възлиза на 9,37%., т.е. подписката не съдържа подписите на не по-малко от една десета от гражданите с избирателни права в р-н М., СО. Дори и да се приеме обратното, наличието на това обстоятелство не задължава СОС автоматично да приеме решение за провеждане на местен референдум, независимо от вида на поставените с предложението въпроси. За същите е въведено императивното правило на чл. 26, ал.2 от ЗПУГДВМС, да са от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството. Приемането на решение на СОС за провеждане на референдум по въпроси извън кръга на посочените от законодателя, би означавало постановяване на нищожен административен акт. В случая СОС правилно е упражнил правомощието си по чл. 31, ал.1, изр.2 от ЗПУГДВМС и след като е констатирал, че процесните въпроси са незаконосъобразни, с мотивирано решение е отказал произвеждането на местен референдум.

От ответника по делото липсва искане за присъждане на разноски, поради което, въпреки изхода на спора, такива не следва да се присъждат. На съда обаче следва да се заплати сума за хонорар на вещите лица, с оглед на определение на съда от с.з. от 28.09.2018 г. за определяне на допълнителна сума за хонорар общо в размер на 1241,00 лева или по 620,50 лева за всяко. След събиране на внесената сума, същата следва да се изплати на вещите лица.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК и чл. 32 ал. 2 от ЗПУГДВМС, Административен съд София-град, IV тричленен състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на Инициативен комитет „За зелен М.“ с председател Д. П. И., срещу решение № 151/06.04.2017 г. на Столичен общински съвет (СОС), с което е отказано провеждането на местен референдум на район „М.“ с рег. индекс СОА16-НЦ62-1121/12.12.2016 г. с въпроси:

1. Подкрепяте ли да се приемат изменения на Общия устройствен план и Подробните устройствени планове на М. 1, М. 1А М. 2, М. 3 и М. 4, които не позволяват застрояването на съществуващи зелени площи, междублокови пространства, терени с разположени съоръжения за игра на деца, паркинги и погранични паркови територии?

2. Подкрепяте ли да се обяви мораториум върху издаването на разрешения за строеж и започващо строителство в район „М.“ на Столична община, област С. –град, до промяна на Общия устройствен план и Подробните устройствени планове на М. 1, М. 1А, М. 2, М. 3 и М. 4;

ОСЪЖДА Инициативен комитет „За зелен М.“ с председател Д. П. И., ДА ЗАПЛАТИ по сметка на АССГ сума в размер на 1241,00 /хиляда двеста четиридесет и един/ лева, представляваща разноска за СТЕ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.